

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sapiente Fructuoso Epistolares Libri quinque

Bonifacio, Juan

Ingolstadii, 1606

VIII. Cuidam generosissimo, gratissimoq[ue] Societatis discipulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51159](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51159)

admonite Dari minimè sapuisti, enim quem
 Xerxem iisdem omnino moribus, quibus disciplina
 rus Cambysem: ille ergò ut eiusdem discipulie in
 plina cognatus & consors eadem quoque immo
 cinora edidit, eademq; infortuniorum suarum
 discrimina. Vale iterum, & hasce de fluxu
 historias tuis istis narra principibus non pe
 mea ca

CVIDAM GENEROSISSIMO, gratissimè
 tissimoq; Societatis discipulo.

Hic non potest, quàm tuorum, &
 grati, memorisq; animi confessione
 plo non modò delectatus, & tantia
 etiam adiutus: etsi enim istiusmodi gratos
 premiorum nunquam me nimis perfec
 pidum fuisse mihi ipse sum conscientis ma
 qui Deum in docenda, instituenda, perco
 adolescentia spectabam, sequebatur, sunt,
 providebam, tamen obiiciebatur tamen
 terdum animo metus humanos calculati
 reputanti, dolor, agritudoque nequi te
 leuis quorundam ingratorum diramime
 tatem, asperitatemque cernenti. Nequissimè
 diui Ioannis vera illa ratio, argumeta, se
 ratioq; in mentē veniebat, qui illarum de do
 que

quem videret, audiret, cuiusq; in disciplina, ac beneficentia, vestigia quotidie incurreret, non redamet, huic immortalem illum Deum, quem mihi animè cernat, ex mente, ac sensibus effluxisse. Quæ cogitans non moueri non poteram, & illius magis, quàm mea causa dolere, quem, quia magistris esset ingratus, Deo suspicarer iniustum. Sed habenda tibi gratia est, qui pro ista nobilitate, istis & moribus, & opibus, istaque voluntatis proximè confessione, vt ne de multorum inconstantia, improbitate, peruersitate, iniulmo gratoq; animo magnopere laborem, imis perfecisti. Mihi quidem cum veritate magistro sæpè euenire solet, vt ita uenire perconter, nonnè decem mundati ueba sunt, & nouem ubi sunt? Naamani tamen nobilissimi, potentissimiq; curatio instar sit omnium. Illius, qui te docuit, nunquam discedit ex animo memoria, de magistro libentissimè loqueris, cuius non solum facta, sed etiam dicta meministi. Non illius doctoris interdum irati, atq; commoti,

1. IOAN. 4.

Luc. 17.

4. Reg. 5.

P 5 moti,

moti grauior, acerbiorq; reprehendi
 comouit, perturbauit, offendit, quod
 peccati scires experte, imo nisi ita
 iratus, fuisse peccaturum. Quare
 gratulor de isto ingenio, istis moribus
 atq; ista lenitate naturae. Te honore
 mis ac nobilissimis natu parentibus
 uis, maioribus recta institutio ita
 formauit, atq; perfecit, & ut oritur
 facile appareat, & sese educatio de
 staret, ostendat, aperiat. Qui te obli
 bat, non modo tuae salutis, sed etiam
 riae seruiabat, cuius te esse auidu
 Caesare Cicero dixit, quamuis sis
 ens, non negabis. Theodosio Imp
 tori Ambrosij seueritas laudi, ha
 riq; fuit. Non enim talis, ac tantus
 perator simplex Ambrosio fuisse
 verus Christi cultor esset, audient
 patientia sumae fuit pietatis, & reli
 nis argumentum. Etsi alteri debet
 terq; nam Ambrosiu Theodosiu
 cissimq; Theodosiu nobilitauit
 brosi, in Potifice seueritas, in pri
 pe obedientia laudatur, nihil Am
 siu timuisse gloriandu est, nihil The

*Pro M.
 Marcello.*

orehe doſiū repugnāſſe laudabile. In Am-
 dit, quod doſiū Salomonis illa conueniunt, in-
 ſi ita auris aurea, & margaritū fulgens, q̄ arguit
 Quare ſapientē, & aurē obedientē. In Theodoſiū
 monē dicit illud ex eodem Salomone, auris,
 nonne audit increpationē vitæ in medio ſapi-
 entibus tum commorabitur. Tuam bonus ille
 io ita magiſter virtutem, prudentiam, con-
 ſtantiam, patientiam, fidemque ten-
 tio dicit, non vt euerteret, ſed vt confir-
 e obſeruet, illuſtremque redderet. Itaq;
 d etiam gymnaſio te redeuntem mater ama-
 nidū, ac ardentius, cui famuli cuncta nar-
 nis ſiſtunt: ſequē beatam arbitrabatur,
 o Impetū quæ filium magni hæredem principa-
 di, hæc non adulatoribus, ſed præcepto-
 antus bus tradidiſſet. Tu gratus, & me-
 uiſſet, mor nullo non tēpore ac loco quid ac-
 udienſeris, & didiceris, libenter agnoſcis:
 & reliſocietatemque defendis, quæ à tam
 i debent multis agitatur. In quo & ſi te ipſe
 doſiū imitaris, propterea quod qualis quiſq;
 auit, talis eius eſſe ſolet oratio, tamen
 in præſe baſtiani Luſitanorum regis ſocium
 il Am eſſe lætor, & gaudeo. Cuius præ-
 hil Tceptor Ludouicus Gonſales Camera
 do fuit,

Prover. 25.

Prover. 15.

fuit, vir & religionis, & generis *habet*, a
 præstans, multæ etiam in eo literas *in*
 erunt: de cuius obitu certum *regales*
 cium cùm Eboræ accepisset, comit *trifi*
 tumque regem quidam eius *nam*, na
 introisset, incredibili affectus *diu* vrbe
 rex quid Ludouico deberet, se *uerat*, ac
 scire dixit, prætereà neminem *summo*
 que nonnullis Gonsali in *se* m sacrum
 commemoratis, se in cubiculo *debrari*
 didit, horasque tres solus, & clauso *acro* r
 fletu consumpsit. Deinde cùm *perfit*
 uesperasceret, aulam, regiasque *atus* ab
 relinquens, capite præ mœrore *bastian*
 luto in diui Hieronymi monaste *Africa*
 extra urbem secedit, vbi somni *ortasse*
 expers, atratus, gemens, solis *ludæi*
 priuans, regni que optimates *andû* c
 gressu arcens gratissimi discipuli *entes*,
 ctus est munere. Cùm verò *iuina*
 gressus ille esset, cui rex vitæ *generis*
 sa in sacro animi iudicio patefaci *unip*
 stitiamque tantam improbasset, *onfirr*
 & mœtendi fines transfret, & va *redo*,
 dinem perderet, vnum illud *quo et*
 pugnans obtinuit, aperta vt *ea* que

neris caeset, ac patens. Post quinque dies,
o litens quos in hoc luctu posuit, ad aedes suas
rtum regales ac magnificas moestus tamen
t, conic tristis remigravit. Neque hoc so-
us iniam, nam Olyssiponem veniens, qua
tus dicitur pater Ludouicus Gonsales ob-
t, se uerat, ad diui Antonij collegium adiit,
em. summoq; mane cum festus esset dies,
se m. sacrum funebre pro magistro suo ce-
iculu. obrari iussit, ad finem genu inflexo
e clau. sacro rore sepulchrum Sebastianus
e cum. sperfit, eternamque illi requiem pre-
afque. atus abcessit, Hic si uiueret, quo Se-
rore. astianus tempore copias traiecit in
naste. affricam, funesti illius belli consilia
mni. ortasse fregisset. Non enim ut olim
olis se. ludæis saepe, sic nunc à Christianis cer-
aces a. andu cum inimico est: illos vel quies-
cipull. gentes, neque se loco mouentes hostis
erò. i. iuina vi perculsus metuebat, eiusque
e con. eneris prodigiis, atque victoriis Deus
refaci. m. nipotens rudioris gentis animos
afflet. onfirmabat. Illaque Sebastianus,
& v. redo, reuocari tempora cupiebat, in
lud p. quo etsi eum fefellit opinio, propter-
ut fer. ea quod humanam industriam fides
Christia-

Christiana non tollit, tamen illo Alfonso
 umpho carere existimandus non illa vox
 quem Sebastiani proavi tot obitum affi
 gnis æternum in cœlo meruerunt bellan
 pè à nostris & paucioribus, & infam au
 oribus feliciùs pugnatũ erat, sedum pro
 tamen abstruso, abditoque coram, in
 regem summa cum lætitia natum ceret.
 timè institutum, benè de Ecclesiã adole
 ritum, optimè in nostram Societãtibus
 animatum, cælibem & sine prole præsta
 barica tela confixerunt. Qui est
 tatoribus paruisset, & quod ve
 proverbio præcipitur, lentè fel
 set, hodie fortasse viueret, regna
 libentissimo Philippo auunculo
 sideret. Tu verò Gaspar inclyte
 laudis viam esse rectissimam co
 quam tui tibi maiores tritissimar
 liquerunt. Es quidem instituto
 timè, præclaro ingenio, & quo
 publico Crasso Marci filio Tullius
 mat, sine arrogantia grauis, sine
 gnitie verecundus. Esse autem
 nè te eruditum omnibus diuitiis
 do etiam imperiis antepone.

De Bruto.

n illo Alfonso Aragonum regis tui gentilis
us ne illa vox est, principem literarum ru-
t obitorem asinum corona redimitum ap-
uerum bellantis. Itaque scientiarum studia
& infam auidè arripuit, vt librum aper-
at, sedum pro insigni gestaret, diemque il-
ne coram, in quo nil egisset, perdidisse se di-
natum eret. Fruere isto bono, generosisq;
ecclésiadolescentibus in literarū studio ver-
Societantibus pietatis Deo, magistrisque
e prolepræstandæ ducem & authorem te
Qui esse gaudeo, eoque tibi no-
uod vmine gratulor. Va-
tè felice.
regna
nculo
aclyce
am co
ssimar
ticur
& quo
ullius
is, fir
autem
liuitis
ne.

DE SA-